

Vi har set, at på et center, der drives af Ejby-skolen i Odense, for § 20, stk. 2.-børn, og det er jo en anden betegnelse for de børn, som har brug for en meget specialiseret undervisning, skærer man nu 11 lærere væk ud af forholdsvist få lærere og siger, man kan give den samme undervisning. Ergo har amterne brugt for mange penge og givet for god en undervisning, eller også er det bare, fordi pengene skal spares, når det nu går til kommunerne. De hjemtager nemlig i øjeblikket i forventning om, at de selvfølgelig skal drive institution senere. Det er den slags ting, som gør, at vi er dybt, dybt skeptiske over for det, som ligger.

Jeg må også sige, at til visiteringsdelen, VISO-delen, som vi troede kunne blive et godt redskab, siger samtlige handicapgrupper, at den skal splittes mere op i søjler. Der er meget forskel på, om det er autister, blinde, døvblinde osv., vi har med at gøre.

Derudover kan man sige, det er rigtigt, at regeringen har givet lidt flere beføjelser til VISO-delen, men spørgsmålet er, om man har udvidet økonomien i forhold til de opgaver, der er, altså om VISO i øvrigt har den kapacitet, der skal til.

Vi er bekymrede for økonomien, vi er bekymrede for fagligheden, vi er bekymrede for, om man kan skaffe den fornødne kapacitet. Hvis bare en enkelt kommune eller to melder fra til den institution, der ligger i en tilfældig kommune, hvordan sikrer vi os så, at der er den fornødne bufferkapacitet? Hvordan går det, når man spreder de ganske få medarbejdere, som sidder i amterne i dag, ud på 98 kommuner? Hvordan går det med genoptræningen på specialundervisningsområdet af de der 10.000 afasiramte? Hvordan går det med de børn, der bliver trafikskadet? Det er vi dybt, dybt bekymrede for.

Så siger man, at der kommer et udviklingsråd. Ja, det gælder i 4 år, venner, i 4 år kommer der et udviklingsråd, og så bliver det nedlagt. Det skal give en årlig redegørelse, og så tror man på, at en redegørelse flytter verden. Ministeren får ikke engang bemyndigelse til det.

Så er det for os helt uforståeligt, at man siger i det lovforslag, vi behandlede før, nemlig nr. L 106, at samtlige ungdomsuddannelser skal gøres taxameterfinansierede, og i øvrigt skal staten have ansvaret for det.

Men det område, som måske er det allersværeste at håndtere, nemlig det område for udviklingshæmmede, som amterne hidtil har haft ansvaret for, jeg anerkender med skiftende succes og forskellig succes fra amt til amt, gør man sø-

reme kommuneafhængigt. Jeg forstår ikke, at man ikke her har taget konsekvensen og sagt, at disse unge mennesker selvfølgelig skal have et ordentligt uddannelses tilbud ligesom alle mulige andre unge mennesker.

Til sidst vil jeg sige, at vi har indkaldt undervisningsministeren i samråd i morgen om spørgsmål 69 til det her. Det er spørgsmålet, om vi kan give VUC-centrene bemyndigelsen til at godkende aftaler med de øvrige undervisningsinstitutioner på FVU-indsatsen, altså den forberedende voksenuddannelse.

Jeg vil godt sige herfra, at det virker underligt, at man giver en af de største udbydere på området bemyndigelse til at udstede tilladelser til andre områder. En minister er inhabil, fordi vedkommende har udtalt sig om Bilkasagen på sit eget område, men her sætter man søreme ræven til at vogte gæs. Altså, den største udbyder på den forberedende voksenuddannelse skal godkende, om andre kan få udbudsgodkendelserne. Det virker fuldstændig malplaceret.

Kl. 21.45

Vi har fået nogle meget tvetydige svar fra ministeren om, at han måske kan gribe ind, og at han ikke kan gribe ind, og at han ikke vil have den bemyndigelse osv. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke tager den bemyndigelse, ligesom vi har fået det på gymnasieområdet, og jeg håber, at her sejrer fornuften.

Derudover må jeg blot sige, at vi har ½ million mennesker, der har behov for at få den her forberedende voksenuddannelse. Det er et demokratisk problem, det er et problem for den enkelte i forhold til børn og læse- og stavevan-skeligheder.

Lad os da udnytte de chancer, vi har for at udvide kapaciteten via folkeoplysning, nemlig på vores arbejdspladser, via aftenskoleundervisning osv.; det er i øvrigt den mest succesrige del af det i de senere år. Derfor forstår vi ikke, at det skal spises af med en høringsret i et uddannelsesudvalg. Lad os da få flyttet det, det er der da i hvert fald en mulighed for.

Og så vil jeg sige, at vi stemmer for alle de forbedringer, der kan være i det her. Vi stemmer for alle ændringsforslag minus nr. 18, tror jeg, det er, resten stemmer vi for. Men vi stemmer imod det samlede lovforslag, fordi den ramme, man har aftalt med Dansk Folkeparti, er for snæver, den er for dårlig, den sikrer ikke fagligheden, kapaciteten og økonomien. Man kaster stort set hele specialundervisningsområdet op i luften og håber på, at det lander på benene igen.